

به‌شی وهسیهت کردن بو پاش مردن (الْوَصِيَّةُ) (۱۱۱)

وهسیهت کردن پیویست (واجب) ه له‌سه‌ر هه‌ر که‌سیک شتیکی هه‌یه وهسیهتی پی بکات (۱۱۱)

(۱۱۱) (وَصِي) له زمانی عه‌ره‌بی‌دا واته : که‌یاندن ، ده‌لئی (وَصِي الشَّيْءُ بِغَيْرِهِ وَصِيًّا) واته : نه‌و شته‌ی که‌یاند به‌شتیکی تر . وه کابرای وهسیهت که‌ر (الموصي) واته : نه‌وشته ده‌گه‌یه‌نیّت ، که‌له پیش دا له‌ژیانیدا هه‌بووه ، بو پاش مردنی خوئی ، نه‌مه له زمان دا ، وه له‌شهرعیش دا (وَصِيَّة) : نه‌و به‌خشینه‌یه که‌ مروّف له‌پاش مردنی خوئی به‌که‌سیکی تری ده‌به‌خشیت .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره که‌له سورته‌ی (البقرة: 180) دا ده‌فه‌رموئی : ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ واته : پیویست کراوه ونوسراوه له‌سه‌ر هه‌ر که‌سیک له‌نیوه چی کاتیک مه‌رگی نزیک بویه‌وه ، نه‌گه‌ر مالیکی له‌پاش خوئی به‌جی‌هیشتبوو وهسیهت بکات بو دایک و باوک و نزیکانی خوئی ، نه‌مه‌یش حقه و نه‌رکه له‌سه‌ر باوه‌پرداره خو‌پاریزه‌ره‌کان ده‌بیّت نه‌نجامی بدن . زانایان ده‌فه‌رمن : نایه‌ته‌کانی میرات که‌ دابه‌زین (نسخ) ی پیویست (واجب) بوونی وهسیهتی کرد بو دایک و باوک و نه‌و نزیکانه‌ی که‌ میراتیان به‌ر ده‌که‌ویّت ، به‌لام نه‌و نایه‌تانه (نسخ) ی (واجب) بوونی وهسیهتی نه‌کردوه بو نه‌وانه‌ی که‌ میراتیان به‌ر ناکه‌ویّت . وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن عمر) (خوایان لی رازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموئی : ((مَاحِقُ أَمْرِئٍ مُسْلِمٍ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ وَ لَهُ شَيْءٌ يُرِيدُ أَنْ يُوصِيَ فِيهِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَ رَأْسِهِ)) واته : حه‌ق نیه‌ بو هیهج مروّفیکی موسلمان کاتیک شتیکی هه‌بیّت بیه‌ویّت وهسیهتی تیدا بکات دووشه‌و به‌سه‌ری‌دا بخه‌ویّت مه‌گه‌ر وهسیه‌ته‌که‌ی نوسیبتته‌وه و له‌لای سه‌ری خوئی دا داینابیّت [رواه البخاری (2738/355/5) ومسلم (1627/1249/3) واصحاب السنن] .

تیبینی :

وه حه‌رامه و دروست نزییه نه‌گهر مه‌به‌ستی به‌و وه‌سیه‌ته زیان لی دان بیٔت (□□□)

سوننه‌ته پیشه‌کی وه‌سیه‌ته‌که . به‌م شیوه‌یه ده‌ست پی بکات : (أَنَس) (خوای لی رازی بیٔت) ده‌فهرموی : هاوه‌لان له پیشه‌کی وه‌سیه‌ته‌کانیان دا نه‌میان دنوسی : (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . هَذَا مَا أَوْصَى بِهِ فَلَانُ ابْنُ فَلَانٍ ، يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ) وه وه‌سیه‌ت به‌و که‌س و کاره‌ی بکات که به‌جی هیشتون که‌وا له‌خوای گه‌وره بترسن و نیوانی خوایان چاک بکن و گوی پایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا بین نه‌گهر باوه‌پدارن ، وه وه‌سیه‌ت‌یان پی بکات به وه‌سیه‌ته‌که‌ی (إِبْرَاهِيمَ وَيَعْقُوبَ) که وه‌سیه‌تی کوره‌کانیان کرد : ﴿يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ . (البقرة : 132) [رواه الدرا قطنی (4/154/16) والبيهقي (287/6) وهو صحيح برواه الارواء (1647)].

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (النساء : 12) دا که ده‌فهرموی : ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍ وَصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ واته : وه نه‌م میرات دابه‌ش کردنه‌یش ، پاش جی به‌جی کردنی هر وه‌سیه‌ت کردن و قهرزاری دانه‌وه‌یه‌ک ده‌بیٔت - به‌و مه‌رجه‌ی وه‌سیه‌ته‌که‌ی بؤ میرات به‌ره‌کان - زیانی نه‌بیٔت نه‌مه وه‌سیه‌تی‌که له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه وه‌ خوای گه‌وره خوای زاناو دانایه . (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیٔت) ده‌فهرموی : (الإِضْرَارُ فِي الْوَصِيَّةِ مِنَ الْكِبَائِرِ) واته : زیان گه‌یاندن له وه‌سیه‌ت کردن دا له تاوانه هره گه‌وره‌کانه [رواه سعید بن منصور (1/109/343) والدار قطنی (4/151/7) وابن كثير في تفسيره (1/471) وقال : والصحيح موقوفاً ، وهو كما قال . برواه (الروضة الندية باب الوصية)]. وقال بعدها : (وَقَدْ رَوَى جَمَاعَةٌ مِنَ الْأُمَّةِ الْإِجْمَاعَ عَلَى بَطْلَانِ وَصِيَّةِ الضَّرَّارِ) .

وه نموونه‌ی زیان گه‌یاندن نه‌وه‌یه که‌وا کابرای وه‌سیه‌ت که‌ر قینی له هه‌ندی له‌میرات به‌ره‌کان هه‌بیٔت ، جا بؤ نه‌وه‌ی بی به‌شیان بکات له میراته‌که‌ی‌دا ، وه‌سیه‌ت

یان وهسیهت بهتاوان بکات . (۱۱۱) وه دروستیش ذییه ئه وه وهسیهته بو کسهی بکات که میراتی بهر بکه ویّت (۱۱۱) وه نایبّت له سیّیه کی ماله که ی زیاتر بکاته وهسیهت (۱۱۱)

دهکات - بو نمونه - نیوهی ماله که ی بکریته مزگهوت ، یان دابهش بکریته وه بهسهر ههژاران دا ، یان ههشتیک که وا ئهوان له و پاره یه بی بهش بکات .

(۱۱۱) له بهر فهرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لیّ رازی بیّت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی : ((إِنَّ اللَّهَ تَصَدَّقَ عَلَيْكُمْ عِنْدَ وَقَاتِكُمْ بِثُلُثِ أَمْوَالِكُمْ زِيَادَةً لَكُمْ فِي أَعْمَالِكُمْ)) وفي رواية ((زِيَادَةً لَكُمْ فِي حَسَنَاتِكُمْ لِيَجْعَلَهَا لَكُمْ زِيَادَةً فِي أَعْمَالِكُمْ)) واته : خوای گه وره له کاتی مردنتان دا سیّیه کی مالی پیّ به خشيون که وا کرده وه چاکه کانتانی پیّ زیاتر بکهن [رواه ابن ماجه (2709/904/2) والبيهقي (269/6) ورواه احمد (440/6) - 441] أيضاً من حديث ابي درداء . وهو حسن برواهه الإرواء (1641) وصحيح ابن ماجه (2190) .

(۱۱۱) له بهر فهرموده که ی (عَمْرُو بْنُ خَارِجَةَ) (خوای لیّ رازی بیّت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی : ((إِنَّ اللَّهَ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ وَلَا وَصِيَّةَ لِرِثٍ...)) واته : بهراستی خوای گه وره مافی هه موو خاوهن مافیکی داوه وه ئه وهی میراتی بهر ده که ویّت وهسیهتی بو ذییه [رواه ابن ماجه (2742/905/2) وابو داود (8/رقم 2853) والترمذي (2203/293/3) وهو صحيح برواهه صحيح ابن ماجه (2194) و الإرواء (88/6 - 89) ورواه ابن ماجه من حديث (ابى أمانة الباهلى وانس بن مالك) برواهه صحيح ابن ماجه] .

(۱۱۱) له بهر فهرموده که ی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) (خوای لیّ رازی بیّت) که وا فهرموی : و وتم ، ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده مه ویّت وهسیهت بکه م به هه موو ماله که م - له وکاته ی که نه خو شیییه کی زور گرانی گرتبوو - فهرموی : ((نه ۴)) و وتم : ئه ی نیوهی؟ فهرموی : ((نه ۴)) و وتم : سیّیه کی؟ فهرموی : ((فَالثُّلُثُ وَالْثُّلُثُ كَثِيرٌ ، إِنَّكَ إِذْ تَدْعُ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَدْعَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ فِي أَيْدِيهِمْ ، وَإِنَّكَ مَهْمَا أَنْفَقْتَ مِنْ نَفَقَةٍ فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ حَتَّى اللَّقْمَةَ تَرْفَعُهَا إِلَيَّ فِي إِمْرَانِكَ وَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَكَ فَيَنْتَفِعَ بِكَ نَاسٌ وَيُضِرَّ بِكَ آخَرُونَ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا ابْنَةٌ)) واته : ده سیّیه کی بکه به وهسیهت ، وه سیّیه کی ش زوره ، چونکه تو میرات به ره کانت به

وہ دەبیّت پاش دانەوہی ھەموو قەرزیک - قەرزى خوابیّت یان فەرزى ئادەمى - جى بەجى بکریّت . (۱۱۱)

دەولە مەندى بەجى بەیّلیت باشترە لەوہى بە ھەژارى بەجییان بەیّلیت ، دەست لە خەلگى پان بکەنەوہ - سوال بکەن - وە تۆ ھەر بەخشینیك ببەخشیت ئوہ چاکە و خیرە ، ھەتا ئو تیکەییەى کە بەرزى دەکەیتەوہ بۆ دەمى ژنەکەت ، بەلکو خوای گەورە بەرزت بکاتەوہ - تەمەنت درێژ بکات - جا خەلگانیک بەھۆى تۆوہ قازانج بکەن - کە موسولمانان بوون - وە کەسانیکى تریش بەھۆى تۆوہ زیا نیان لى بکەویّت - کە فارسە ئاگر پەرستە کان بوون - ، وە لەو پۆژەدا منالی نەبوو تەنھا کچیک نەبیّت [رواہ البخارى (5/رقم/2742) وھذا لفظة و مسلم (1628/250/3) وغیرھا] .

وہ لەبەر فەرموودەکەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى پازى بیّت) کەوا فەرمووی : ئەگەر خەلگى وەسیەت کردنیان کەم بکردایەتەوہ بۆ چوارىەك ئوہ باشتربوو ، چونکە پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی : ((فَالْتَلْتُ ، وَالْتَلْتُ كَثِيرًا)) [رواہ البخارى (5/رقم/2743) و مسلم (1629/1253/3)] .

(۱۱۱) لەبەر فەرموودەکەى (سَعْدُ بْنُ الْأَطْوَلِ) (خوای لى پازى بیّت) ، کەوا براپەکی مرد و سى سەد (300) درھەمى بەجى ھیشتبوو ، وە منالیشى بەجى ھیشتبوو ، جا ویستم لەسەر منالەکانى خەرجى بکەم ، جا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی : ((إِنَّ أَحَاكَ مُحْتَبَسٌ بِدِينِهِ فَاقْضِ عَنْهُ)) واتە : براکەت گیر دراوہ بەھۆى قەرزارىەکەپەوہ ، جا بۆى بیدەرەوہ ، جا ووتى : ئەى پیغەمبەرى خوا (ﷺ) ! بۆیم داوہتەوہ جگە لەدوو دینار نەبیّت ، ئافرەتیک داواى دەکات و ھیچ بەلگەپەکی نىیە . فەرمووی : ((فَأَعْطَاهَا فَإِنَّهَا مُحِقَّةٌ)) واتە : دە بیدەرى ، چونکە ئوہ راست دەکات [رواہ ابن ماجه (1/2433/813/1) وھو صحیح بروانە صحیح ابن ماجه رقم (1973)] .

ئیمامى (عَلِيٍّ) (خوای لى پازى بیّت) دەفەرمووی : ((پیغەمبەرى خوا (ﷺ) برپارىدا کەوا قەرز پيش وەسیەت بدریتەوہ ، وە ئیوہ لە قورئان دا دەخویننەوہ ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ﴾ [رواہ ابن ماجه (2/2715/906/2) و الترمذى (3/2205/294/3) وھو حسن بروانە الإرواء (1667) و صحیح ابن ماجه (2195)] .

تیبینی :

له‌بهر ئه‌وه‌ی ئه‌م‌پۆ خه‌لگی له‌ ئایین دا شتی تازه زۆر داده‌هین (بَبَدْعُونَ فِي الدِّينِ) به‌ تاییه‌ت له‌مه‌سه‌له‌ی یاسا‌کانی جه‌نازه‌دا ، بۆیه‌ پێویسته‌ موسولمان وه‌سیه‌ت بکات که‌وا ئاماده‌ کردنی - هه‌ر له‌شۆردنه‌وه‌ و کفن کردن و نوێژ له‌سه‌ر کردن و ده‌فن کردن هه‌مووی - له‌سه‌ر سونه‌ت بکریت وه‌ پاش ده‌فن کردنیش گۆره‌که‌ی به‌رز نه‌که‌نه‌وه‌ و چه‌مه‌نتۆ و که‌چی نه‌که‌ن ، له‌بهر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره‌ له‌ سوره‌تی (التحریم: 6) دا که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ واته‌ : ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ر دارن خۆتان و که‌س و کارتار له‌ ئاگرێک بپاریزن که‌ سوته‌مه‌نیه‌که‌ی خه‌لگی و به‌رده‌ چه‌ند مه‌لائیکه‌یه‌ک به‌سه‌ریه‌وه‌ن ، درژ و توند و تیژن ، هیچ بی‌ گوپی خوای گه‌وره‌ ناکه‌ن ، له‌ وه‌ فه‌رمانانه‌ی که‌ پێیان ده‌کات ، وه‌ئوه‌ جی‌به‌جی ده‌که‌ن که‌ فه‌رمانیان پێ ده‌کات . جا هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و پیاو چاکه‌ پێشینه‌کانی ئه‌م ئوممه‌ته‌ وه‌سیه‌تیا‌ن به‌مه‌ کردوه‌ ، وه‌ (أثر) یش له‌م باره‌یه‌وه‌ زۆره‌، له‌وانه‌ : له‌ (عامری کوری (سعد بن أبي وقاص) خوای گه‌وره‌ له‌ (سعد) پازی بی‌ت وله‌ (عامر) یش خۆش بی‌ت ده‌گێرپێته‌وه‌ : که‌وا باوکی له‌ وه‌ خۆشیه‌ی دا که‌ تییدا وه‌فاتی کرد فه‌رموی : ((الْحُدُودُ لِي لِحَدِّ وَأَنْصِبُوا عَلَيَّ اللَّيْنَ نَصْبًا كَمَا صُنِعَ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ)) واته‌ : ئه‌له‌ه‌دم بۆ بکه‌ن وه‌ خستم له‌سه‌ر بچه‌قینن وه‌کو بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرا ، بپوانه‌ [احکام الجنائز للالبانی (8ل)].

(الْحَمْدُ لِلَّهِ) ئه‌وه‌ به‌شی وه‌سیه‌ت کردن کۆتایی پێ هات و ئیستایش ده‌چینه‌ سه‌ر به‌شی میرات به‌شکردن

لەبلاوکراوەکانی مالاپەری ئیمان وەن

www.iman1.com

هەمیشە لەگەڵمان بن بۆنویبۆنەووەی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com

